

LA CAMPANA DE GRACIA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre . . . . . 8 ral'
Antillas (Cuba y Pto. Rico) 16 '
Estranger. 18

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

RIVERO.

Per escriure la biografia de Rivero necessitariam no un periódich, sino un llibre.

Fill de una familia pobre y modesta de Sevilla, á forsa de perseverancia y de estudi cursa la carrera de medicina; apenas l' acaba, seduhit per las ideas filosóficas y socials empren la de dret y la termina també.

Troba á una democracia que apenas deixa coneixe aspiracions vagas é incompletas, y ell reforsat ab l' estudi dels grans filosofhs alemanys y dels grans polítichs y oradors de la revolució francesa, dotat de un carácter viril y de una inteligencia vasta, home incansable, y reunint á la vegada la ment que concibeix y l' brás qu' executa, funda 'l verdader partit democrátich, rodejantse de un grapat de joves, com ell decidits y estussias.

Ja en 1846 se presenta á Madrid diputat per Eciya y 's dona á coneixe com una brillant esperansa. Desde llavors, inicia la política democrática, vens las resistencias de una part de l' opinió pública, escriu y predica, fundeix ab lo sá criteri de la veritat las divergencias de sos naixents correligionaris, es lo gefe natural que instrueix als reclutas, los disciplina, los llenza al combat y ab ells guanya impossibles victorias: es apóstol y propagandista, combatent y mártir.

En 1854 aquella democracia informé ja 's dona á coneixe poderosa, no ja com una esperansa, sino com una realitat. Rivero ocupa sempre 'l primer puesto, qu' es lo puesto de major perill.

Més tart sintetisa totas las tendencias y las inclou dintre del programa de la *Discusion*, obra que marca 'l camí del partit democrátich, senyala sas verdaderas aspiracions y 's converteix ab l' evangeli del nou partit.

Es impossible pintar aquell agitat período en que cada dia, cada hora, cada instant se marcan ab un progrés, ab un adelanto, ab una realitat. Es impossible seguir á Rivero en la rápida y segura marxa de aquells aconteixements qu' ell ab brás de ferro dirijia y encausava.

Rivero fou gran y estigué admirable fins al any 1868. Després de la revolució de Setembre abdicant de la forma política natural de la democracia á truco de fer acceptar los principis del credo que havia formulat, fins als unionistas que havian contribuít al moviment revolucionari, vá cometre una falta de lógica, ab la millor intenció, y aquesta falta de lógica vá sernos fatal, irremediable.

No obrim de nou las llagas que ha cicatrisat ja l' expiació comunan, y admirém á n' en Rivero com á un home de un gran carácter y de un gran talent: concedintli fins en lo período en que governava, las altas virtuts y la honradés acrisolada, que tant lo distingian en la secunda y llarga temporada de la preparació y de la propaganda; que no sigan may los recorts de certas diferencias motiu de injusticias que no caben en nosaltres; sempre l' hi caldrá á Rivero la gloria de haver iniciat, de haver format, de haver dirigit, de haver encaminat, y de haver dut fins á las lleys l' esperit de la democracia.

Per xó nosaltres, hem unit lo nostre nom al de tots los demócratas barcelonins sense distinció de fraccions que acaban d' expressar lo seu dolor, enviant á la familia del difunt junt ab un sentit pésame, una corona consagrada á la memoria del immortal creador y legislador de la democracia espanyola.

EUGENI SELLÉS

AUTOR DEL NUDO GORDIANO.

Sellés es jove encare. Vá neixe y educarse á Granada. Era son pare digníssim magistral de aquella audiencia, y quan vá tenir á son fill á punt de seguir profitosament la carrera de dret vá enviarlo á l' Universitat de Madrit.

Allí com á Granada vá distingirse sempre per son clar talent y per la seva penetració, acabant molt lluidament los estudis de atvocat.

Sense altre patrimoni que 'l títol, vá exercir la carrera á principis de 1868 en l' Audiencia de Búrgos. Distingintse sempre per las sevas ideas liberals y havent triunfat la revolució de setembre, vá ser nomenat fiscal de un jusgat de la provincia de Cáceres.

Molt mal s' avenia ab son carácter y ab las sevas aficions políticas y literarias una carrera tan árida, lluny del bullidor de Madrit, per qual motiu vá permutar lo seu càrrech ab un modest empleu en la Caixa de dipòsits de la capital de Espanya.

Estavam llavors en plé período revolucionari, época de passions, de gran controversias, d' ardent esperit polítich Sellés que sentia la vocació de la premsa, deixa l' empleu, y desde aquella fetxa 's consagra al periodisme, creantse un nom respectat, tant per l' extensió dels seus coneixements com per l' aixecada eloqüencia ab que sabia traduhirlos.

Casi no hi hagué un sol periódich democrátich que no s' honrés á la seva col·laboració activa y entussiasa.

Quan la democracia vá partirse en dos camps, lo monárquich y 'l republicá, Sellés vá retirar-se de la política pera no contribuir al fraccionament del partit, pero al poch temps tornava á apareixe, mogut tal vegada per compromisos de amistad, y 's colocava al costat dels demócratas que defensavan la monarquia de D. Amadeo. No obstant, era tan radical, que mil vega-

das las sevas opinions rayavan ab las de la democracia histórica ó republicana.

Animat de aquest criteri, desempenyá 'l càrrech de governador civil en distintas provincias, guardant sempre escrupulosament la Constitució democrática y especialment lo títol primer que sancionava y establia 'ls drets individuals. En l' exercici de aquest càrrech doná sempre altas probas de inteligencia, tolerancia y moralitat.

Conseqüent ab sos amichs y correligionaris seguí la sort del partit radical, atravesant totas las crisis de aquella agitada situació política, y mostrantse útil en los períodos de fortuna y bó y fiel company en los moments de desgracia.

No voldriam tenir que regoneixe que al proclamarse la república vá seguir l' error de que vá ser víctima 'l partit radical, retrayentse primer de la política, y recullint després los fruits de l' infausta nit del tres de Janer.

Més en los moments de la general desgracia, quan lo fet de Sagunto vá derribar la situació alsada ab las bayonetas del general Pavía, orfana de representació la premsa radical, Sellés ha viscut retret consagrantse als treballs literaris. Fruits de la seva ploma son los dramas *El Castillo de Talavera* y *Maldades que son justicias* que no van obtenir tota l' acceptació que s' mereixian y un llibre *La política de capa y espada* escrit ab notable discreció y gran madures de judici. Ultimament *El nudo gordiano* l' hi ha creat un nom que viurá eternament en los anys de la literatura castellana.

¡Tant-de-bó, que aquest talent consagrat á las lletres puga un dia alcansar llores tant merecuts com los d' are en lo camp de la política, per gloria seva y de la causa democrática!

GALLS, TURRONS Y GARROTADAS.

Los que 'ns fan fer penitencia,
que cobran sense concienca
los seus inútils treballs,
y enemichs son de la ciencia;

may de gana fan badalls
y ab funcions,
oracions,
y sermons,
en tot temps menjan bons galls.

Tot ministre, general,
ó aquell que ocupa un lloch alt,
com que t'è or a sarrons
y per ell sempre es Nadal,
com qui menja m'carrons;
no 'n dupteu,
si ho mireu,
clar veureu,
que tot l' any menja turrons.

Y 'ls que may menjem bons talls,
perque ab penas y treballs
sols podem menjá arengadas,
per paga 'ls turrons y galls;
nos donan ben apretadas,
sens temor,
ab rencor
y ab rigor...
¡las més fortas garrotadas!

BOIXOMPIFAIG.

ECOS DE NADAL.

En un obrador:

—Veyas, noy, aprenent, ¿vols posar alguna cosa en aquest *décim*.

—Ja veurá senyó Lluch; yo estich per las *décimas*, que son més seguras.

—¿Y donchs que no 's compra 'l gall aquest any senyor Jordi?

—¡Ay mestre! Los galls aquest any están atacats de filoxera; la llangosta se m' ha ficat á la butxaca y 'ls conservadors al establiment.

Dos noys que van á repartir *décimas*:

—Mira, mira, Quimet, que diu lo lletrero d' aquesta botiga: «No se admiten *décimas*.»

Lo més espavilat:

—Aixó ray, no hi fá res: hi portarém dugas quintillas.

En la Rambla:

—Home, home... No 's pot comprar. Quan sento que de un gall me 'n demanan tants quartos, francament, ja ni ménos lo necessito, perque al sentirho, la pell se 'm torna de *gallina*.

En lo mateix puesto:

Un qu' está molt gras y vá molt ben arropat:
—M' vols creure á mi Jaumet? deixat de galls y compra 't un capó, que aquest any los capons van molt barato.

En Jaumet qu' está molt magre, y vá vestit de fil:

—¡Capons, capons! Tant se me 'n dona; á mí lo que 'm convé que vajan barato, no son pas los capons, sino las *capas*.

PLUSQUAMPERFECTE.

Bonas festas tingan; per molts anys las gosin. Pero ¡ey! que no las gosin com are, ab en Cánovas al poder, en Fontrodona de tinent de arcalde y 'l gas apagat.

Me sembla que ja es hora de que 'ls turrons del presupuesto se 'ls menji algú altre.

Y 'm sembla qu' es hora també de que las tenebras de la huelga del gas las desvaneixi 'l sol de la llibertat.

No encaparrarse, paciencia y endavant, que no tots los anys s' acaban de la mateixa manera.

Jo ja sé qui ha tret la grossa, y si 'm prometen no ferho corre 'ls ho diré.

¿Saben qui l' ha tret?

'L govern.

Probas al canto:

Componen la rifa de Nadal 40 000 billets que á 500 pessetas cada un, valen 20 milions de pessetas rodonas.

Valor total de tots los premis que 's reparteixen 14 milions 600 mil pessetas.

Ganancia pèl govern: 5 milions, 400 mil pessetas.

Gastant per administració 'l pico de las qua-

tre centas mil pessetas, l' hi queda una ganancia limpia de un milió de duros.

¡Dugas vegadas la grossa!

Ja veuen si l' ha ben tret.

Y després, los gobernadors, perseguirán las casas de joch en nom de la moralitat.

¿De la moralitat ó de la competencia?

Paraulas de un periódich neo de Bélgica.

«Será, donchs, de absoluta necessitat que aquí á Bélgica 's tinga de fer us de la pistola ó del punyal perque 'l rey obri 'ls ulls?»

No seria la primera vegada aquesta en que 'ls neos se valen de semblants medis per fer obrir la vista.

Ja se sap: quant no basta 'l Sant Cristo, la pista a.

Las elecciones del séptim districte han demostrat una cosa digna de notarse.

Los municipals, los empleats de consums y 'ls guindillas van anar á votar á currioladas.

Aixís y tot lo candidat ministerial vá anarse 'n de bigotis.

Está demostrat: la situació no t'è un sol elector de la clase de paisans: trayéune 'ls guindillas, los empleats de consums y 'ls municipals y 'ls candidats del govern no obtindrían un sol vot, ni un, per medicina.

Fins los secretaris de las mesas perteneixian á la categoría dels que firman la nómina, y ja se sab que aquests senyors no son partidaris del que mana, sino del que paga.

Rivero va ser lo enérgich defensor dels drets individuals y entr' eills del dret de manifestació.

Los demócratas de Barcelona diumenje passat tractavan de passejar una corona á la memoria del eminent demócrata y aixó qu' era una manifestació ignocent, no 'ls ha sigut permés.

Quan Rivero governava, 'ls que avuy dia s' oposan á la manifestació feyan us del dret de ferne fins á un estrem, que més que l' us semblava l' abús.

Aixís som nosaltres y aixís son ells.

Nosaltres ab la lley á la má, fins pèls nostres enemichs; ells sempre ab las xurriacas.

A Madrit está á punt de publicarse un periódich titolat *El Océano*.

Lo dia que al fiscal d' imprenta l' hi digan: «Béguisse 'l» se 'l beurrá, jo 'ls ho asseguro.

¡Pobres periódichs de Madrit!

No se 'n haurá de menjar poch, per beure 's tot l' Océano!

Paraulas de la *Iberia*:

«Lo partit constitucional es l' únich qu' está cridat á fer felis á l' Espanya.»

Paraulas de la *Epoca*:

«Lo partit conservador liberal es l' únich qu' está cridat á fer felis á la Espanya.»

Paraulas mévas:

«La felicitat dels constitucionals la regalo 'ls canovistas y la dels canovistas als conservadors liberals, y jo 'm quedo sense 'ls uns ni 'ls altres.»

De un periódich satírich de Lóndres:

Un sócio:—May hi sapigut esplicarme prou bé quina diferencia hi ha entre las paraulas *ocupació* y *anexió*.

Un altre: *Ocupació* es quan un prén una cosa sense donarne avis al seu propietari.

—¿Y *anexió*?

—*Anexió* es lo mateix que continuar ab ella sense prevenirlo.

NADAL.

(MEDITACIONES D' UN MESTRE D' ESTUDI.)

Mitj dormint, pelat de fret,
ab las mans á la butxaca,
un home de cara flaca
ó, més exacte, un illoquet,
sentint los ecos dels brindis
dels que merjan pè 'l veynat
y aspirant tot extasiat
l' olor llunyá dels galls d' indis;
recullit dins la levita
per mil cantons destrossada,
en una quadra g-brada
aixís sumicant medita:

—Avuy, avuy es Nadal;
lo calendari així ho diu,
y hasta jo, desde aquest niu,

escolto la bacanal
de la afortunada gent
que sense plauys y treballs,
voltats de turrons y galls
s' atracen tranquilament.

¡Oh turrons, galls, marrasquís!

¡oh teulas, mistela, vins...

lo cor m' ho diu aquí dias.

no hen sigut creats per m'!

Mou cap turbat vos somia

dolços com ha d' héu ser;

vos veig destilant plaher

pe 'l mon de la fantasia.

¡Que 'n déu ser de deliciós

dias y sop cada dia

y al ser Nadal, á porffa

menjar gall d' indi! ¡qu' hermós!

Per mí, en ma trista existencia

cada dia m' es igual:

diuben que avuy es Nadal,

ho sé sols de referéncia.

Aquí voltat de pedassos,

ab quatre llibres corca's,

ab xeixaata anys mal passats

y trenta mesos d' arassos;

nostra societat al fi

m' ha deixat arreconat;

¡y aquesta es la societat

que vaig ensenyá á llegir!

Casi no hi veig, perdo l' esma

y so's una ven fata:

me diu:—¡No, no som Nadal,

som divendres... de quaresma!

Lo destí pervers ho mana;

me veig perdut, vell y pebre;

tant sols una cosa 'm sobra

y á fé que 'n tinc molta: gana.

Si jo veyent que aquí brilla

aquell que 's més descerat,

en lloch d' haver estudiat

m' hagues plaatat cabecilla,

avuy no fora 'l que só,

cobraria puntualment,

duria un vestit calent

y menjaria turró.

Ara 'l meu únich consol,

quan vo'guent la gana abatre

me deixo anar sobre 'l catre,

es pensar qu' no soch sol.

De mestres n' hi ha mo'ts y molts,

de *tenedors* n' hi ha un sens fi,

y casi hi puch anyadí

setze millo's d' espanyols.

¡Pobrets! Tots igual que jo

teniu lo ventre dejú,

tots sabéu que avuy hi ha algú

que béu vi y menja turró.

Tots estén al mateix puesto,

tots... més, ¡basta, no ploréu,

lo Nadal celebrarén!

Jo 'us convido ¡tiro 'l resto!

Companyes meus de professió,

acreedores y rentistas,

cessants pobres, (no carlistas,)

obriers sense ocupació,

veníu que la ocasió us presta

un motiu gran d' alegría,

y ab tot y l' estat del dia

encara podréu fer festa.

Si en cert temps, plé de treballs

de mestre jo 'us vaig serví,

per completar mon desfi

ara us serviré de gall.

Jo al mon no hi soch profitós;

veníu, donchs, y aprofitáme...

jo 'm transfereixo... matéme

y menjéu 'm ab arrós.»

S' apaga un llumet mesquí

perfumant l' habitació;

un gat maula en un recó

y l' home mitj torna en sí.

Recelós mira al voltant,

s' estira lent u: badall,

s' alza, palpa amunt y avall

y 's deixa anar suspirant.

Y escoltant la saturnal

dels que sopan per 'lfi al vol,

aixís un mestre espanyol

está celebrant Nadal.

C. GUMA

Are ultimament, segons diuen alguns periódichs se han cubert algunas mitras vacants. Jo crech que no es prou certa la noticia: 10

que realment s'ha cubert son alguns caps de canonge ab varias mitras.

Y á propòsit.

Aquest determini del govern me crida l'atenció.

Jo crech que s'ho véu venir, y que ha pensat: «Al ménos que porti alguns bisbes al enterro.»

Me'n alegraria molt

Un periódich italiá, *Il Fischietto*, publica una bonica caricatura.

Dos senyoras molt ben pesadas se miran á una pobra ben parecuda, y diuen:

—¡Quina llastima de dona, que no vaja més ben vestida!

—Y tant fácil que l'hi seria are que 'ls periódichs de modas van tant barato.

Una noticia:

«Lo Sr. Bugallal entrarà al ministeri 'l dia 28 del actual.»

Lo dia dels Ignocents.

¡La llufa!

En un poble de la provincia de Segovia una dona va ser atacada de verola.

Y un capellá que va ser cridat per administrarli 'ls sacraments, va negarse á assistirla, de por de que se l'hi encomanés.

¿Qué tal?

Que un home solter tingués horror á la verola de por de tornarse grabat se compren; pero que un capellá que ja ha fet á tots....

Francament, als grabats San Pere també 'ls obra las portas del cel.

Del mateix rengló:

Un periódich francès publica una de tantas noticias de un capellá que.... daixonsas. ¿M'entenem?

Y exclama com á comentari:

«Aquesta gent aviat únicament aixís demostraran palpablement lo seu amor al próxim.»

Una caricatura de un periódich francès.

Un lleó que representa Inglaterra, 's menja al emir del Afghanistan. Aquest que ja está dintre de la gola de la fiera, crida assistencia, á un rus que s'ho está mirant.

Y aquest exclama:

—Paciencia y no 'm destorbis lo plan.

—¿Quin plan es lo teu?

—Matar al lleó de un enfit.

En la Rambla de las Flors:

Un estranger véu las jardineras del tramvia, que per quatre quartos duhen assientos á Gracia, totas negras, se treu una cartereta y apunta:

«Ab la mort de la reyna D.ª Mercedes, fins los cotxes de los carruatjes de la tran-via anavan endolats.»

Teatro Principal:

L' un dia *La almoneda del diablo*; y l' endemà *Frá Diavolo*.

De 'l teatro Principal ja saben que 'n diuen també: «Teatro de Santa Creu.»

De manera qu' es molt cert alló del refran:—*Darrera de la creu, lo diable*.

Declaracions del diputat constitucional don Venancio Gonzalez.

«Los constitucionals y 'ls centralistas tenim un mateix criteri sobre totas las qüestions políticas.»

Exemple de actualitat:

Lo dia de Nadal s'asseurien á la taula, y sense barallas ni renyinas, al treure 'l gall, los uns se menjarian la cuixa dreta y 'ls altres la cuixa esquerra.

Afortunadament lo presupuesto té moltes cuixas per l' istil.

En pare, una mare, un nen y un convidat están á taula.

Es lo dia de Nadal y 'l nen se menja un bosc de turró ab verdader deliri.

Lo foraster:

—Y bè Pepet ¿qué vols ser quan sigas gran?

En Pepet, llepantse 'ls dits:

—Ministre.

En una casa de senyors donan una reunió.

Vé l' hora de dinar, y al anar tots los convi-

ats al menjador precedits de l' amo, ab tota la flemma del mon exclama un amic de la casa:

—¿Qué 'ls acompanya al pessebre, don Fernando?

Reflexions de un sagastí:

—¡Nadal!.. ¡Nadal!.. Cada any vé aquesta festa... y cad' any nos quedem *abais*.

Aquests dias un sereno estaba tant cap-ficat ab las gangas de las festas de Nadal, que anava pèls carrers cridant:

—La décima han dado, sereno!

Lo director de la *Correspondencia* vá demanar aquest dia la creació de una medalla per recompensar als treballadors.

Al senat no vá venirli bè, y vá deixar als treballadors sense medalla.

Bè mirat no la necessitan, porque ja fá molt temps qu' están condecorats ab la creu de la política conservadora.

L' *Imparcial* ha calificat de una manera molt gráfica als homes de la present situació.

«Aquesta gent, diu, son com las visitas inoportunas; per més indirectas que se 'ls dirigeixin, no se'n van.»

Aquest any s'han celebrat las firas de sant Tomás á las foscas.

Los anys anteriors los carrers de Barcelona resplandian de llum y de bullici.

Estém en plena dominació conservadora.

Y no hi ha més cera que la que crema.

CANTARELLAS

DE NADAL.

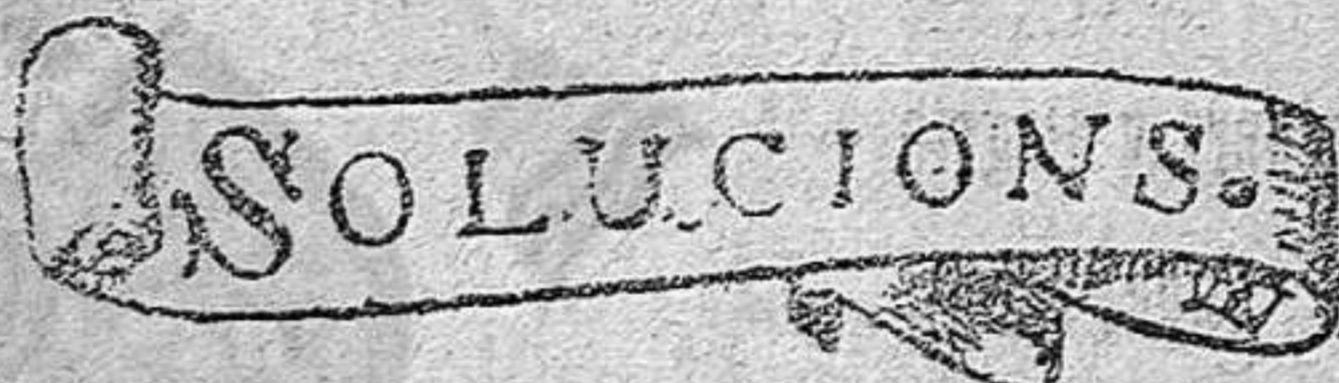
Turróns, llaminaduras, champany y neulas; avuy es aquell dia que tot se véssa.

¡Confiterías!... Jo 'us miro ab una ullera de llarga vista.

De acabar no posava los péus en terra, que hi vist damunt la taula catorce décimas.

Jo me las gu' yto y una dels gas n'hi havia de gas no 'n gas... to!

EMBOLICA TRONAS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Máquina.
2. Id. 2.ª—Provença.
3. ENDAVINALLA—Rellojete.
4. MUDANSA.—Gebra.—Febra.—Llebra.—Pebrá.
5. CONVERSA.—Pilota.
6. QUADREAT NUMÉRICH.—4 8 6 2
2 6 8 4
8 4 2 6
6 2 4 8
7. TRENCA-CLOSCAS.—Aduana.
8. GEROGLÍFICH.—Un casat de nou es gelós.

I.

Quant vulguis comprá un *hu-dos* hó, barato, ab poch diners, no vasis al *hu-dos-tres* que hi ha al carrer de la *tot*.

Per aixó sols tens qu' anar á can. no hu vuy dir, m' aturo, y cinch-hu hi ha, je t' ho juro tot lo que vulguis comprar.

En aquesta *hu dos quart*, cinch una dona cinch *tres-quinta* compra un *hu-dos* de la pinta de las ideas que tinch.

UN URGELLÉS.

II.

Tres-quarta poch la total quant un poble té energia; y qui *hu-dos*, trova al seu dia lo despreci nacional.

PAU SALA.

MUDANSA.

Dich si la *tot* me dará cuant *tot* á la Magdalena; per més que sembla una *tot* *tot* molestia no s' vol pendra.

J. RERREF.

SINONIMIA.

Tot á n' aquest xicot *tot* rals que la mare li *tot*, pero are donals' hi no pot.

TITELLA Y COMP.

ENDEVINALLA.

Soch d' aigua, soch roba, tinch ma sens ser persona.

T. ORGA.

TRENCA-CLOSCAS.

Blanes.—Badalona.—Agramunt.—Rocafort.—Olot.—Granollers.—Vendrell. Colocar aquests noms de reng'era, de modo que una lletra del mitx donguin lo nom d' una poble de Catalunya.

J. FERRER

ESCALA.

Ll . s
Ll . s
Ll . s
Ll . m
Ll . m
Ll . m

Omplir los punts ab lletres de manera que tinguin significat.

F. ARNAU.

GEROGLÍFICH.

:::

+ 0 0 I 1/4

T Decembre C
Sulfidrich
T A.

PERO GRULLER.

Il·lustrat per Apeles Mestres ab 27 dibuixos, una portada ab llapis y una gran planxa representant una galeria de ll retratos fotogrífichs.

Escrit per P. K. (J. Roca y Roca) ab l' ajuda y coloboració de Serafi Pitarra—Vidal Valenciano—Apeles Mestres—Gumá—J. M. Bartrina—C. Rouré (Bunyegas)—Lasarte—Llanas, Claretá—Diamant—Carlos Galcerán—Pompeyo Gener—J. Llopert—Perico Matalassé—Plusquamperfecte—Pseudonim—Ventalló y Vintró—Pepeta Vilanovina, etc., y altres que no volen ser coneguts y firman ab inicials.

Consta de 16 planas, 8 de xispejants caricaturas y 8 de treballs literaris de totas classes midas y gustos.

¡Preu un ral per tot arren!

Nostres corresponsals poden fer demanda de 'ls Almanachs que vulguin.

Los particulars que vulguin adquirirlo, enviant un ral en sellos correo, se 'ls remetrá per correo franch de ports.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 31 y 32.

FELICITACIÓ.

Salut, diners y alegría
gallis dindi y turró del fi
los desitjaria aqui
francament, si jo podia;

Mes no puch, qu' en semblant dia
tot es trist ¡que hi volen fé!
Ja no corre ni un diné
y si molts conservadors:
que caygan aquests senyors
y ho tindrem per l' any que vé.

La Campana de Gracia.

QUE
LAS
LOGRIN
FELICIDAD